

....HET GAAT ZÓ ONGELOFELIJK OVER MENSEN....

Overal, iedere dag wel ergens.... een stukje uit het leven van zoveel kanker-patienten.....

Knikkende knieën, natte handen. In de wachtkamer zit je te staren naar je niet te drinken automaten-koffie. Het is te koud en te heet tegelijkertijd. Je zit er niet voor die koffie. Je zit er voor de uitslag. Heb ik kanker of niet? Mevrouw Jansen, komt u mee ? Dan dat gesprek. "We hebben niet zo'n goed nieuws. Dat bobbeltje blijkt inderdaad een tumor, er zijn inderdaad kankercellen gevonden". De bodem van je leven valt onder je uit. Je hebt kanker....

Aanvullend onderzoek, scans, bloedonderzoeken, en uiteindelijk een behandelplan. Je weet ondertussen al veel meer, maar je stress is niet minder. Naast allerlei zij-behandelingen is de kern voor jou: de directe aanval op de tumor: bestraling. En daarmee de hoop dat die gaat helpen, op weg naar kanker-vrij?

Bestralen: in 85% van de bestralingsbehandelingen (bron: UMC Utrecht) gebeurt dat met 'referentie-punten'; een soort tattoo-puntjes op de huid. Punten die, iedere keer als je terug komt voor een bestralings sessie, de laboranten in staat stellen om de patient zodanig te positioneren dat de röntgen-straal precies op de juiste plek in het lichaam komt.

Je komt op het bestralingscentrum voor de voorbereiding van de bestralingen. In de CT-scan leggen ze je precies goed neer, en tekenen op je lichaam een paar kruisjes. 'Daar plaatsen we de punten, en daarna bent u klaar voor uw bestralingen...' Jij ligt te denken. Eindelijk gaat het beginnen... het gevecht tegen de tumor... "Het prikt wel even..." Mwahaa dit is geen prikken, dit is steken.... "Nu de volgende punt..." Nee... en dat vier keer, want je krijgt vier punten. Je zit weer thuis. Je ligt in bed. Wat wordt dit voor een traject? Je bent bang.

Chigago, september, 2019 Annual Congress of the American Society for Radiation Therapy and Oncology, ASTRO Tegenover zo'n 90 radio-laboranten geeft Annelies Maas een presentatie van het nieuwe Comfort Marker systeem. Na afloop willen heel veel van deze professionals zélf voelen wat je voelt als je een punt plaatst.... Zo'n mini klein puntje dat je niet zou voelen als het geplaatst wordt.

"Annelies, what does it cost, when shall it be on the market? I want it. I want it now! You know; I've got patients how remain angry on me during the entire 10 weeks of radiation, because I've hurt them so much at the beginning. If my management doesn't pay for it, I'll buy one for myself. You know, I don't want to hurt people, I want to help them..."

Zwolle, December 2018, in de lobby van Theater de Spiegel; Annelies is nét starter van het jaar geworden... Heerlijk, je loopt op een wolk. Iedereen feliciteert je. Trots en mooi; fijn om de complimenten te horen. Ineens een vriendelijke, maar overtuigende ruk aan je schouder. Je draait je om. Een vrouw van in de vijftig kijkt je aan, en geen feestgezicht...

Ze praat gespannen en begint erbij te huilen. "Annelies, gefeliciteerd. Je bent trots, maar ik wil je iets vertellen. Ik had zélf kanker, en ben gelukkig genezen. Maar.... Als ik terugdenk aan toen bij mij die rotpunten geplaatst werden... Dat was verschrikkelijk". Ze doet een knoopje los en laat haar punt op het borstbeen zien. Ongeveer 4 mm in diameter. En ze vervolgt met natte ogen "Annelies, je beseft half niet wat jullie met dit systeem voor patiënten betekenen. Geweldig... Als het bij mij zo gestart was.... Ik gun het alle mensen van de wereld. Ga door ...! Je helpt er zo enorm mensen mee..."

Wij, Annelies en Roland, zijn een paar jaar terug in het grote "Medical Precision"-avontuur gerold. Terwijl we steeds meer Euro's kwijt raakten werden we steeds rijker: hoe meer we met het product werkten, hoe meer we beseften: "...wat gaat dit ongelofelijk over mensen....!!" Wat een rijkdom dat onze kleine punten zo veel betekenen in misschien de moeilijkste reis in een mensenleven: de strijd tegen kanker.